

Meral Ataç, babası Nurullah Ataç'ı ve kendisini anlatıyor

NURULLAH ATAÇ'ın kızı Meral Ataç, hayatını Küçükhanım Meralika kitabında anlatıyor.

Meralika'da babası Nurullah Ataç, edebi kişiliğinden kavgalarına, oyun tutkusuna, babalığına, dostlarıyla münasebetlerine kadar çeşitli yönleriyle yer alıyor.

Cumhuriyet sonrası Türk eleştirisinin kurucularından Nurullah Ataç bir kuşağın edebiyat değer yargılarının oluşmasında en önemli addir.

"Ben 24 saat edebiyat düşünürüm" diyen Ataç'ın kızı Meral Ataç, kendi çocukluğunun ekseninde, ünlü babasını, ailesini, zamanın Ankara'sını, Büyükada'yı gerçekten yalın, sürükleyici bir üslupla dile getiriyor.

Anıların çekici özelliği, inandırıcılığı, yazanın gerçekleri, doğruları okura aktarmasıdır. Meral Ataç anılarında, ne kendini ne de babasını koruyor, aileyi de aklama çabasına girmiyor.

Meralika'da, tek başına geçen bir çocukluğun bazen hüznü bazen sevinçli ama çoğu zaman içe dönük günlerini, benim gibi birçok tek çocuk bir özdeşleşme duygusu içinde okuyacaktır.

Meral Ataç'ın dedesi ünlü Hammer Tarihi mütercimi Ata Bey'dir, bir süre de Maliye Bakanlığı yapmıştır.

Meral Ataç, oyun tutkusunun babasına Ata Bey'den geçtiğini, onun da eşinin adamlarla onu oyun masasından kaldırıp evine getirdiğini yazmış.

Amcası Doktor Galip Ataç, zamanın önemli doktorlarından. Radyoda yayınlanan Evin Saati'ni milyonlarca kişi zevkle dinledi.

Nurullah Ataç gerek İstanbul'daki

KITAP
dhizlan@hurriyet.com.tr

Küçükhanım Meralika
Meral Ataç
Yapı Kredi Yayınları

günlerinde gerek Büyükada'da oturdukları zamanlarda Meral'i hiç ihmal etmedi.

Akrabaları da Büyükada'da oturduğundan yalnızlık çekmedi, burada okudu, İstanbul'un ırkları, dilleri, dinleri aşan kozmopolit dostluğunu burada öğrendi.

Ailenin kadınların özelliğini, onların

kişiliklerini, deliliklerini, saplantılarını, hanımefendiliklerini ince bir alayla ustaca çizmiş.

Meral Ataç, babasının dostlarıyla dargınlığının, annesini ve kendisini etkilemediğini, babasının da bunu hoşgörülle karşıladığını özellikle belirtiyor.

Dostlukların bozulmasında, kırgınlıkların abartılmasında Ataç'ın mizacını görüyorsunuz.

Sözgelimi çok iyi arkadaşı Hikmet Birand ile bezik oynarken söylediği bir söz yüzünden ölünceye kadar konuşmadığını belirtiyor.

Maraş'ın köklü ailelerinden olan Kısakürek ailesinde intiharlara sık rastlanıyordu.

Nurullah Ataç bir gün Maraş'a konferans vermeye gidiyor, Vali, bu ailenin intiharları konusunda Ataç'ın bir sorusunu şöyle yanıtlıyor:

"A! Evet. Sık sık yapıyorlar."

Nurullah Ataç'ın dostlarıyla kırgınlıklarını, dargınlıklarını daha çok edebiyat anlayışları biçimlendirdiğine, onun kızına karşı duyarlı davranışına, sevecenliğine dikkati çekmek gerekir.

BÜYÜKADA'DAKİ ARAPLI EV

Babası Meralika'ya bir fiske bile vurmamış.

Babasının oyuna düşkünlüğü anıları arasında epey yer tutuyor, Ankara'da bir gece, babasını annesinin üzdüğünü gördüğünde; saat gece yarısını çoktan geçtiği halde, Nahit Hanım'ın evine gidiyor, babasını orada buluyor, eve babasız dönüyor; Nurullah Ataç'ın eve geldiği saat sabah 10'dur.

Ataç'ın öğretmenliğini, verdiği emekleri bu kitapta bulacaksınız.

Büyükada'da yaşayan amcası Doktor Galip Ataç'ın evlat edindiği Araplar adanın en işlek caddesindeki evin penceresine dizilip sokağa baktıklarından, ev Araplı Ev olarak tanınmıştır.

Meralika, ünlü bir edebiyatçının kızının yaşamından renkli kesitler.

Sürükleyici, rahat okunan anılar birikimi.

MEĞERSE KAPIDAKİ YAŞAR KEMAL'MİŞ

Ankara'da İzmir Caddesi'nde oturduğumuz evde bir gün kapı çaldı. Kapıyı açmamla karşımda, uzun boylu, zayıf, esmer, simsiyah kıvrırcık saçlı biri bana, "Nurullah Bey evde mi?" diye sordu. "Evde yok" dememle kapıyı kapamam bir oldu. Bana "Yaşar Kemal aradı dersiniz" dediğini bile duymadım. Üzerinde pek de yeni olmayan bir trençkot vardı. Sanırım gözlüğü de yoktu. Gitmesinin ardına babam geldi. Babama "Sizi biri aradı ama adını ne olduğunu anlayamadım" dedim. Görebildiğim kadarıyla anlatmaya çalıştım. Babam birden "Vaayy, Yaşar

Kemal gelmiş olmalı. Neden içeri girmedin? İnşallah uzağa gitmemiştir. Gidip bakayım. Belki buralardadır" diye evden fırladı. Gitmesiyle gelmesi bir oldu. Yaşar Kemal'i bulmuş, birlikte gelmişlerdi. Babam ona oğlu yaşında olmasına rağmen çok saygılı davranıp, onunla konuşurken "Siz, Yaşar Bey" diye konuşuyordu. Zamanla Yaşar Kemal bizim evin çocuğu gibi oldu. Yaşar Kemal babamın anlattıklarına "İlahi Nurullah Bey" diye dizlerine vurup gözlerinden yaş gelinceye kadar gülüp, kahkahalar atıyordu. O günlerde daha ünlü değildi.

KIRTİPİL HAMDİ

Galiba Ahmet Haşim Bey de bizim evin civarında oturuyordu. Babam kimi geceler yemekten sonra "Ben biraz Haşim'e kadar gidip geleyim. İki laf ediyoruz, oyalanıyor" deyip Haşim Bey'e gidiyordu. Haşim Bey'in o sıralar sağlığı önemli şekilde bozuktu. Babam onun bu durumuna çok üzülüyor, Haşim Bey'i her görmeye gidip gelişinden sonra anneme "Haşim'in halini hiç beğenmiyorum, rengi sapsarı, galiba yolcu" diyordu. Haşim Bey ölünce babam günlerce ağladı, kendine gelemedi.

Fatih'te oturduğumuz iki yıl boyunca bizim evin konuğu Ahmet Hamdi

Tanpınar'dı. Hemen hemen haftanın üç dört günü akşam yemeklerine bize gelir, annemin yaptığı yemekleri över, "Leman Hanım kardeşim, bunlar birer sanat eseri" derdi. Tanpınar çok sevimli çok sevecendi...

...Babam Tanpınar'ın şiirlerini çok beğenirdi ve onları çok güzel okurdu. Babam Tanpınar'a "Kırtipil Hamdi" derdi. Ama Tanpınar bunun için ona gönül koymazdı. Daha sonra araları bilmediğim bir sebepten açıldı. Babam Hamdi amcamdan önce öldü. Hamdi amcam babamın ölümünden sonra bana gelmiş, boynuma sarılıp çocuklar gibi ağlamıştı.

DOĞAN HIZLAN'IN SEÇTİKLERİ

Padişahım Çok Yaşa	Hakan T. Karateke	Kitap
Kuzey Kulesi 107. Kat	Frederic Beigbeder	Doğan
19	Hakan Karahan	Alfa
Harem Hatıraları	Leyla Aşba	L&M
Öteki Rüzgar	Ursula K. Leguin	Metis

